

μελλον, η αγαπηθειν αυ υπο τω εργου, μεμψ-
 χου χυου, υφου. μελιςτε δ' ισως τω απο
 τοις ποιηταις συμβαινει, εδρα παποσι γδ ο υ-
 ποι τα οικεια ποιηματα, εεργοντε, ασερ τε-
 κνα, κιο υτοσ δη εοικε και το ερδ διεργα τδ το
 γδ δ' πεπονητοσ, εεργον εβιν αυ τδ. τω δη α-
 γρα ποσι μελλον, η το εργον τ ποιησαι τα τει-
 του υπον, οτι το εδ πασιν αρετων και φιλη-
 τον εσ υφ δ' ενεργεια τω ζην γδ και ωρεφ-
 τειν. ενεργεια δη ο ποιηταισ το εργον, εδ' πωσ. B
 εεργη δη το εργον, διου και το εδ. τω δε
 φλοσκοινο γαρ εβι διωκει μεν, τω ενεργεια το
 εργον μελωσει. αμα δε και τω υφ διεργατη
 κελον, το κη τλω ωρεφειν, ασερ χαρειν εν εδ
 τω τω δε παιδοντι ουδεν κελον ετ τω δρα-
 σταντι. αλλ ειασ, συμφερον. τω δε δ' ηπον
 ηδδ και φιλητον. η δε εδ δ' εδ, τω υφ παεροι-
 τοσ, η ενεργεια τω δε μελλοντοσ, η ελπεσ τω δε C
 γε γλυκωδου, η μνημη. η δισον δε το κη τλω
 ενεργειαν, και φιλητον ομοιωσ. τω υφ ουδ πε-
 ποιηκοσι, υφει το εργον * το κελον γδ πολυ-
 χρονοντι τω δε παιδοντι το χησιμον παεροι-
 χεται, η τε μνημη, τδ υφ κελων, η δε εα τδ ε
 χησιμων, ου παυη, η ηπον. η ωρεσ δοκια δ'
 αλα παλιν εχειν εοικε και η υφ φιλητοισ, ποιη-
 σαι εοικε. το δε φιλει δει, τω παρειν τοις D
 εαρεχχοισ δη απει τλω ωρεφειν επεται το φι-
 λειν και τα φιληκοσ. ε πε, τα εποντοισ γλυ-
 κωδου, παυτεσ μελλον εεργοντι. οιν και τα
 χησιματα οι κησιμα υφροι τδ παρελα βοντων.
 δοκει δη, το υφ εδ παρειν, απον εδ. το δ'
 εδ ποιειν, εργωδεσ. δια ταυτα δε και η μνη-
 τερεσ φιλοκωδερεσ. εποντωτερεσ γδ η γλυ-
 κωδου, και μελλον εσασιν οτι αυ τδ. εδ ειε δ' E
 α τω το και τοσ διεργατοισ οικειον εδ,

Κεφάλαιον η.

ΑΠορείται δ' ἄλλοι φιλεῖν ἑαυτὸν
 μέλιςτε, ἢ ἄλλοι πνα. ὅτι πμῶσι γδ
 τοῖς ἑαυτοῖς μέλιςτε ἀγαπῶσι, καὶ ὅς ἐν ἀ-
 γῶ, φιλοῦσι δόξα καλοῦσ' ἵδου τε, ὁ υφ
 φαῖλοσ, ἑαυτῷ χάριν πάντα ωρεφίπειν. και
 ὕσφ αμ χωρηερεσ η, τοσούτω μελλον. ελ-
 κελωσι δη αυτω, οιν οπι ουδεν αφ εαυτω
 ωρεφίπει ο δε ὅτι πεικασ, δια το κελον, και ὕσφ
 αβελπιαν η, μελλον δια το κελον, και φι-
 λου ενεκα. το δ' αυτω, παρεισι. τοις λόγοις
 εδ τούτοις τα εργα διαφωνει, ἐκ ἀλόγωσ

magis amat, quam ab opere amaretur, si
 animatum fieret. Maximè verò fortasse
 circa poetas idem enuenit, qui poemata
 propria perinde ac filios supra modum a-
 mant. Huic rei simile est, quod ad bene-
 meritos attinet: nam beneficio affectus o-
 pus ipsorum est: id igitur amant magis,
 quam opus eorum quod efficit. Huicque rei illud
 in causa est, quod esse est expetibile, at-
 que amabile omnibus: sumus autem o-
 peratione & actu: viuendo enim atque
 agendo sumus. qui fecit igitur, ope-
 ratione opus ipsum quodammodo est: quo-
 circa amat opus, propterea quod esse ap-
 petit. at hoc naturale est. quod enim po-
 testate est, id operatione opus ipsum in-
 ducit. Adde quod ei qui beneficium con-
 tulit, honestum illud est quod actione est
 perfectum: quare gaudet eo in quo illud
 est: qui verò affectus est, nihil honesti ha-
 bet in illo qui affectus. sed si modo quic-
 quam habet, id est quod conducit. at id
 minus iucundum, atque amabile est. Prae-
 sentis, siquidem operatio, futuri, spes, facti,
 memoria iucunda est. at iucundissimum
 est quod operatione consistit, atque ama-
 bile simili modo. ei igitur qui affectus, o-
 pus permanet: honestum enim est diutur-
 num, ei verò qui est affectus, praeterit
 uilitas. Ac memoria quidem honestarum re-
 terum iucunda est: uilium non admodum,
 vel minus. expectatio verò sese habere
 contrario modo videtur. Atque amatio sa-
 nè effectio: amari affectioni simile est.
 amare igitur, atque ea quae ad amicitiam perti-
 nent, eos consequuntur, qui in actione ex-
 cellunt. Praeterea omnes ea, quae laboriosè
 facta sunt, magis amant: ut qui pecunias
 acquisuerunt, magis, quam qui ab aliis
 acceperunt. at beneficio affici labore va-
 care: benefacere laboriosum videtur. Pro-
 pterea etià matres liberorum sunt aman-
 tiores: laboriosior siquidem generatio est,
 magisque suos esse filios sciit. id autè be-
 neficis quoque esse proprium videtur.

CAPVT VIII.

AT enim dabitur, utrum amare sei-
 psum maximè, an aliquè alium ope-
 reat. increpant enim eos, qui seipfos maxi-
 mè amant: & quasi in dedecus sui amato-
 res appellant. videturque prauus sui causa
 omnia agere, ac tãto magis, quanto impro-
 bior fuerit, unde ipsi crimini dant, quod
 ab seipso nihil agat. Probus autem ob ho-
 nestatem: atque id eo magis, quo melior
 est: amicitiae causa: sui autem causa age-
 re omittit. Ab orationibus tamen his ope-
 ra ipsa discrepant, atque id non absurdè.